

Movement Patterns

With Chiara Bugatti
Mint, June 9-18, 2022.

Curator: Ingrid Svahn, the International Master's Program in Curating Art at Stockholm University

The exhibition *Movement Patterns* explores the meeting between the body and the monument, the fragile and the eternal, movement and stillness, history and memory.

Movement patterns can be something deeply personal, unique to each person. They can be seen from a distance – human activity as dots on a satellite image from above. They can be discerned throughout history – how the pendulum swings back and forth. They are found in materials – through sedimentation processes, marble can tell us what has slowly been created over time.

In her artistic practice, Chiara Bugatti examines materials that seems to have lost their main function. Through three works of sculpture, installation and video, she explores the memory of materials, their historical associations and narrative possibilities, such as allowing marble to break down to then re-emerge in perishable room installations, or possibly eternal forms. Sudden external influence, or slow decomposition processes, make visible the fragile and temporary in the constant and solid, when human movement is put in relation to monumental stillness.

Chiara Bugatti (b.1991, IT) is a visual artist based in Stockholm. Bugatti holds a BFA from the Accademia di Belle Arti di Venezia (2014), an MFA from Umeå Academy of Fine Arts (2016) and a Postmaster from the Royal Institute of Art in Stockholm (2021). She was recently a grant holder at IASPIS in Stockholm and fellow at Akademie Schloss Solitude in Stuttgart. Her work has been exhibited in institutions across Europe. She is part of the current exhibition *Släpljus* at the Carl Eldh studio museum, as well as the 15th Triennale Kleinplastik Fellbach in Germany.

Ingrid Svahn is a freelance curator and student in the International Master's Program in Curating Art at Stockholm University. This exhibition is made as part of her graduation project and made possible with the support of Mint and Stockholm University.

*Lighting design by Seth Margolies, graphic design by Julian Redaelli.
Thank you to Studio Pica for the loan of installation material.*

Cover: excerpt from Brute Force, Il Bigio (Foolish), film by Chiara Bugatti, text by Manuel Schwab, 2021.

Mint Sveavägen 41 ~ m-i-n-t.se ~ @mint.abf

*In their time, they called
me beautiful. It was my
great curse. Really, I was
looking forward to
disintegrating, becoming light,
being sand. I dreamt of
being carried away by the
rain, and to fly eventually
in a dry storm.*

*I dreamt of growing old
like any stone dreams of
growing old.*

*I wasn't born soft and
stable and heavy. It was
the fire that made me into
what they call marble*

All and one point. We were things she swallowed.

HD video diptych, in collaboration with Sebastian Moske, 2022.

The video work *All and one point. We were things she swallowed.* (2022) is one of Bugatti's ongoing collaborations with choreographer Alessandro Giaquinto, Das Stuttgarter Ballett and artist Sebastian Moske. The work is a continuation of Bugatti's series of performances *Rehearsing Brutality, until it is totally destroyed* (2020–).

Seven dancers, trained in classical ballet, are trying out a set of movements in a dance studio. Rehearsal, repetition and improvisation are presented in their unfinished format – fragments of an ongoing process. The idea of rehearsal as a methodology is recurring in Bugatti's work, where the focus lies on the incomplete, as opposed to a fixed end result. From reappraisals, individual diversions and moments of synchronized group movements, a struggle between individual and collective emerges. Installed in two locations in the exhibition, we come face to face with the human body and movement patterns interpreted from the masculine ideals of fascism in neoclassical monuments from 1930s Italy. The attempt to look back on dark chapters of European history, their prevailing ideals and monumental demonstrations of power and strength, takes on new meaning in the light of today's uncertain times.

Movement studies by Chiara Bugatti and Alessandro Giaquinto. Performed by Irene Yang, Joana Romaneiro Kirn, Adrian Oldenburger, Noan Aloes, Flemming Puthenpurayil, Clemens Fröhlich, Satchel Tanner - Das Stuttgarter Ballett. The work has been produced with the support of the Swedish Arts Grants Committee.

Sebastian Moske is an artist based in Berlin. After studying acting and working in the theatre, he studied art under Rosa Barba at HfK in Bremen (2021). He was part of IASPIS international residency program in Malmö (2021).

Alessandro Giaquinto is a dancer and choreographer based in Stuttgart. In 2016 he joined the Stuttgart Ballet after completing his training at the John Cranko Schule.

But there were four seasons and the hours run their cycle around midday and midnight.

Alpine marble (crushed, filtered and washed), 2016.

An installation of 250 kg of finely crushed alpine marble has been raked over the August room's marbled linoleum floor. Each fragment is approximately 1-2 millimeters thick and has been filtered and washed by hand by the artist. The quantity is monumental, but the installation is perishable: susceptible to the audience's movement in the room. The work explores the monument's pure materiality, but also the fragility of the ecosystem and landscape from which the stone is extracted.

The installation goes into dialogue with the premises of Mint it now engages in, in the house of ABF (The Workers' Educational Association) which since opening its doors in 1961 rests on the idea of 'folk-bildning': the life-long right of all people to freely seek knowledge. Located in neighborhoods colored by Swedish political and cultural history, the presence of particularly male leading figures is monumentalized here: the August room, named after the author August Strindberg, and Ruben Nilsson's permanently installed *Arbetarrörelsens historia* (The History of the Labor Movement) (1940) constitutes the immediate context. The interplay between individual and collective becomes visible (again): from the mass of the movement, individuals emerge.

By turning the scale of the monument around and transforming the marble into gravel, Bugatti twists the classic power relations often associated with monuments in public space. The audience in the exhibition goes from being spectators to participants, with the possibility to make an impact.

Study for a Monument I.

Jellified Carrara Marble, 2021.

Seemingly static, but in constant flux, the spherically shaped sculpture rehearses the process of forgetting, or erasing. Throughout history, monuments have been ordered and produced by certain movements at certain times, to be taken down by others. Latest years' dismantling of monuments (and the commission of new ones) becomes a part of a recurring pattern where the questions of which values should be allowed to be permanent, worthy of preservation in durable materials, is constantly reconsidered. Bugatti has addressed the topic with a focus on the materiality itself, and what happens to it over time.

In the work *Brute Force, Il Bigio (Foolish)* (2021), from which this piece takes its starting point, she examined what happened to Arturo Dazzi's monument *Era Fascista*, inaugurated in 1932 in the central town square of Brescia in Italy, and taken down after World War II. After a lengthy search, Bugatti found the 7.5-meter-high sculpture completely restored, in a specially built container located on contaminated land in the outskirts of the city.

In *Movement Patterns* the sculpture *Study for a Monument I* is installed in its own universe. The artwork is an organic sculpture that slowly collapses during its own lifespan. What finally remains is a pile of rotten marble sand.

Rörelsemönster

Med Chiara Bugatti
Mint, 9–18 juni, 2022.

Curator: Ingrid Svahn, internationella Curator-programmet vid Stockholms universitet.

I utställningen *Rörelsemönster* utforskas mötet mellan kroppen och monumentet, det sköra och det eviga, rörelse och stillhet, historia och minne.

Rörelsemönster kan vara något djupt personligt, unika för var och en. De går att betrakta från håll – mänsklig aktivitet som punkter på en satellitbild från ovan. De går att urskilja genom historien – hur pendeln slår fram och tillbaka. De återfinns i material – genom sedimentationsprocesser kan marmor berätta vad som sakta har skapats under lång tid.

I sitt konstnärskap utforskar Chiara Bugatti material som verkar ha förlorat sin huvudfunktion. Genom tre verk av skulptur, installation och video undersöker hon materialens minne, historiska associationer och narrativa möjligheter, som att låta marmor brytas ner för att sedan återuppstå i förgängliga rumsinstallationer, eller till synes eviga former. Plötslig yttre påverkan, eller långsamma nedbrytningsprocesser, synliggör det fragila och tillfälliga i det beständiga och fasta, när mänsklig rörelse sätts i relation till monumental stillhet.

Chiara Bugatti (f. 1991, IT) är en bildkonstnär baserad i Stockholm. Bugatti har en BFA från Konsthögskolan i Venedig (2014), en MFA från Umeå Konsthögskolan (2016) och en Postmaster från Kungliga Konsthögskolan i Stockholm (2021). Hon har nyligen varit del av det internationella residensprogrammet vid IASPIS i Stockholm och hon var stipendiat på Akademie Schloss Solitude i Stuttgart (2020). Hennes konst har ställts ut på institutioner runt om i Europa. Hon är en del av den pågående utställningen *Släpljus* på Carl Eldhs ateljémuseum, samt den 15e Triennale Kleinplastik Fellbach i Tyskland.

Ingrid Svahn är frilansande curator och student vid Curatorprogrammet, internationellt masterprogram vid Stockholms universitet. Den här utställningen är en del av hennes examensarbete, och möjliggörs med stöd av Mint och Stockholms universitet.

Ljusdesign av Seth Margolies, grafisk design av Julian Redaelli. Tack till Studio Pica för lån av installationsmaterial.

Omslagstext: utdrag från Brute Force, Il Bigio (Foolish), film av Chiara Bugatti, text av Manuel Schwab, 2021. Svensk översättning av Elin Svahn.

Mint Sveavägen 41 ~ m-i-n-t.se ~ @mint.abf

*På den tiden kallade de
mig vacker. Det var min
stora förbannelse. Jag såg
faktiskt fram emot att
lösas upp, att vara lätt,
bli till sand. Jag drömde om
att få sköljas bort av
regnet, och att till slut flyga
fram i en torr storm.
Jag drömde om att bli gammal,
som alla stenar drömmer
om att bli gamla.
Jag föddes inte len och stabil
och tung. Det var elden
som gjorde mig till
det de kallar marmor.*

All and one point. We were things she swallowed.

HD-videodiptyk, i samarbete med Sebastian Moske, 2022.

Videoverket *All and one point. We were things she swallowed.* (2022) är ett av Bugattis pågående samarbeten med koreografen Alessandro Giaquinto, Das Stuttgarter Ballett och konstnären Sebastian Moske. Verket är en fortsättning på Bugattis performanceserie *Rehearsing Brutality, until it is totally destroyed* (2020–).

I en dansstudio ses sju dansare, skolade i klassisk balett, treva sig fram. Repetition, upprepning och improvisation presenteras i sitt ofärdiga format – fragment av en pågående process. Idén om repetition som metodik är återkommande i Bugattis arbete, där utrymme ges för det ofullständiga, i motsats till ett fixerat slutresultat. Från omprovningar, individuella stickspår och synkroniserade grupprörelser framträder en dragkamp mellan individ och kollektiv. Installerat på två platser i utställningen ställs vi öga mot öga med den mänskliga kroppen och rörelsemönster tolkade från fascismens maskulina ideal i neoklassiska monument från 1930-talets Italien. Ansatsen att blicka bakåt på Europas mörka kapitel, ett dåtidens förhärskande ideal och förevigande av monumentala styrkedemonstrationer, får ny innebörd i ljuset av vår oroliga samtid.

Rörelsestudier av Chiara Bugatti och Alessandro Giaquinto. Framförd av Irene Yang, Joana Romaneiro Kirn, Adrian Oldenburger, Noan Alves, Flemming Puthenpurayil, Clemens Fröhlich, Satchel Tanner — Das Stuttgarter Ballett. Verket är framtaget med stöd av Konstnärsnämnden.

Sebastian Moske är konstnär baserad i Berlin. Efter att ha studerat skådespeleri och arbetat inom teatern, studerade han konst under Rosa Barba vid HfK i Bremen (2021). Han var del av det internationella residensprogrammet vid IASPIS i Malmö (2021).

Alessandro Giaquinto är dansare och koreograf baserad i Stuttgart. 2016 anslöt han sig till Stuttgart Ballet efter att ha avslutat sin utbildning vid John Cranko Schule.

But there were four seasons and the hours run their cycle around midday and midnight.

Alpin marmor (krossad, filtrerad och tvättad), 2016.

En installation av 250 kg finkrossad alpin marmor har krattats ut över August-rummets marmorerade linoleumgolv. Varje fragment av marmor är cirka 1–2 millimeter tjockt och har filtrerats och tvättats förhand av konstnären. Mängden är monumental, men installationen förgänglig; påverkingsbar av besökarnas rörelser i rummet. Verket utforskar monumentets rena materialitet, men också bräckligheten i det ekosystem och landskap från vilken stenen utvunnits.

Installationen går i dialog med Mints lokaler i Arbetarrörelsens Bildningsförbund, ABF-huset, som sedan öppningen 1961 har vilat på idén om folkbildning och alla människors rätt till ett livslångt lärande. Beläget i kvarter färgade av svensk politisk och kulturell historia gör sig i synnerhet manliga förgrundsgestalter påminna: August-rummet som är uppkallat efter August Strindberg och Ruben Nilsons permanent installerade *Arbetarrörelsens historia* (1940) utgör verkets omedelbara fond. Samspelet mellan individ och kollektiv blir (återigen) synlig: ur rörelsens massa framträder en mängd individer.

Genom att vända på monumentets skala och förvandla det till grus synliggör Bugatti klassiska maktförhållanden ofta förknippade med monument i det offentliga rummet. Publiken går från att vara åskådare till deltagare med möjlighet att påverka.

Study for a Monument I.

Carraramarmor i geléform, 2021.

Till synes statisk, men i ständig förändring, repeterar den sfäriskt formade skulpturen processen av att glömma, eller utplåna. Genom historien har monument beställts och producerats av olika rörelser, för att sedan plockas ner av andra. Senaste års nedtagningar av monument (och beställning av nya) blir en del av ett mönster som upprepar sig, där frågor om vilka värderingar som ska tillåtas bli permanenta, värda att bevara i beständiga material, ständigt omprövas. Bugatti har tagit sig an tematiken med ett undersökande av materialiteten, och vad som händer med den över tid.

I videoverket *Brute Force, Il Bigio (Foolish)* (2021), från vilket detta verk tar sin utgångspunkt, undersöker hon vad som hänt med Arturo Dazzis monument *Era Fascista* (Fascistisk tid), som invigdes 1932 på torget i Brescia, Italien, och efter andra världskrigets slut togs ned. Efter ett utdraget sökande hittar Bugatti den 7,5 meter höga skulpturen, restaurerad och bevarad i en specialbyggd container på förorenad mark i utkanten av staden.

I *Rörelsemönster* är *Study for a Monument I* installerat i sitt eget universum. Verket är en organisk skulptur som under sin egen livslängd sakta sjunker ihop. Vad som till slut blir kvar är en hög av ruten marmorsand.